

ОСТАНЬОГО серпневого дня 1935 року в Донбасі, на шахті «Центральна-Ірміно» вбійник Олексій Стаханов видобув 102 тонни вугілля, перевершивши змішне завдання в 14 разів. Цей рекорд не був випадковим. Через тиждень новатор видав за зміну вже 175 тонн палива. Звітка про його трудові досягнення швидко облетіла країну. Спочатку сотні, а потім тисячі, мільйони людей стали послідовниками Стаханова. В роки перших п'ятирічок стахановський рух охопив усі галузі промисловості, транспорт, знайшов відгук у сільському господарстві.

Напередодні Дня Дзятара, свята 40-річчя стахановського руху наш кореспондент побував на шахті «Олександрійська», зустрівся з передовиками виробництва. Зібралися вони в кімнати комітету комсомолу. Павло Федосійович Богдан, комсомольці Олександр Іваненко, Іван Обертас, молодий комуніст Валерій Балашов. Ветеран і молоді. Перший починав свій трудовий шлях у далекі повесні роки, юнаки — на початку шістдесятирічної п'ятирічки. Один ходив у забій разом з тими, хто ламав старі уявлення про продуктивність праці гірників, другі тільки бачили на музейному стенді відбійний молоток, яким працював Стаханов. Ветеран і молоді. Шістдесяті примножують шахтарську славу, продовжують стахановські традиції. У сьогоднішньому номері, шановний читачу, наводимо ту розмову.

31 серпня минає 40 років з дня початку стахановського руху в СРСР.

Завтра — День шахтаря

ДІАЛОГ ПОКОЛІНЬ

Павло Федосійович БОГДАН, гірничий очисного вибою: — Робота на шахті — чудове випробування характеру, волі. Масштаби тут такі, що голова йде обертом. А я пам'ятаю й інші часи. Ось ви, молоді,

чули про кайло, відбійний молоток, а не тримали їх в руках. Мої ж ровесники добували цими знаряддями вугілля... Друга п'ятирічка. До ладу ставали нові заводи і фабрики, електростанції. Країні потрібно було все більше і біль-

ше вугілля, а його видобуток зростає повільно. Ось тоді й почули про Олексія Стаханова, який при встановленні рекорду застосував новинку: він працював лише відбійним молотком, а кріпильники, йдучи слідом, закріплювали лаву. Різке підвищення продуктивності праці відбулося за рахунок розподілу її. В той час я ще був юнаком, до шахти прийшов пізніше. Стахановський рух охопив уже всі галузі народного господарства. (Закінчення на 2-й стор.)

ТОЙ НЕЗАБУТНІЙ РАНОК ВСЕСВІТНЬО-ВІДОМОГО РЕКОРДУ ОЛЕКСІЯ СТАХАНОВА 1 ВЕРЕСНЯ 1935 РОКУ.

О. СТАХАНОВ: — Я досі вважаю, що встановити світовий рекорд тоді могла б замість мене сотні кваліфікованих вибійників. Щасливий вибір впав на мене...

ХТО ПІДЕ НА РЕКОРД

НЕЗАБАРОМ у бригаді прохідників, очолюваній молодим комуністом Анатолієм Поляковим, святкуватимуть своєрідну подію. Майже рік тому цей колектив встановив рекорд по Олександрійському буровугільному басейну. За 26 робочих днів бригада у складі 36 чоловік подолала 812 метрів проходки при завданні 600 метрів. Відтоді цієї вершини ще ніхто не зміг взяти. В ці дні, коли країна святкує 40-річчя стахановського руху, бригада прохідників Анатолія Полякова, третину якої становлять комсомольці і мислєдь, стоїть на вахті в честь XXV з'їзду КПРС. Сьогодні вона на найвідповідальнішій ділянці шахти: у важких гірських умовах здійснює проходку нових погонних метрів. Е. ШУШАНСЬКИЙ, голова шахткому шахти «Верболозівська» міста Олександрії.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДИНАТЕСЯ! МОЛОДІЙ КОМУНІСТАР ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI № 104 (2052). 30 СЕРПНЯ 1975 р. Ціна 2 коп.

ТРУДОВА ДОБЛЕСТЬ XXV З'їЗДУ КПРС

ВИЗНАЧАЮЧИ ІДЕЙНУ ЗРІЛІСТЬ

Нещодавно в автопарку та на тракторному стані нашого колгоспу пройшли збори, на яких колгоспники обговорили постанову ЦК КПРС «Про соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС». Постановили: зустріти партійний форум гідними трудовими дарунками. І молоді кол-

госпники ударною працею відповідають на постанови Центрального Комітету КПРС та бюро ЦК ВЛКСМ. З постанови бюро ЦК ВЛКСМ «Про завдання комсомольських організацій по виконанні постанови Центрального Комітету КПРС «Про соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС» я взяв на озброєння таку тезу: «Провести широку агітаційну і пропагандистську роботу по роз'ясненню поставлених партією завдань, залучити до цієї роботи широкий комсомольський актив, мобілізувати всі засоби масової інформації, систему комсомольського політичного навчання». Гурток — це місце, де молодий хлібороб отримує чи не найбільшу суму економічних та політичних знань, визначає свою ідейну загартованість, де набирається трудової наснаги. М. БОГАЧУК, пропагандист гуртка «Основи економічних знань» Колгосп ім. Шорса Ульянівського району.

ДОСТРОКОВО!

Працівники промислових підприємств області, широко розгорнувши соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС, достроково, 28 серпня завершили виконання плану восьми місяців по обсягу реалізації продукції і випуску найбільш важливих видів виробів. Понад план буде видобуто близько 37 тисяч тонн бурого вугілля, вироблено 29 тисяч тонн брикету, випущено 713 сівадок, 35 тисяч пар шкіряного взуття, виготовлено 96 тонн ковбасних виробів, 412 тонн масла тваринного та чимало іншої продукції. Трудовий ритм в робітничих колективах справді стахановський. У НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКОМУ РАЙОНІ ЄДИНАННІ «СІЛЬГОСПТЕХНІКА» КОМСОМОЛЕЦЬ ЛЕОНІД ЖИВІТОВСЬКИЙ — ЛЮДИНА ШАНОВАНА. УДАРНИ ТЕМПИ СТАЛИ НОРМОЮ В ЙОГО РОБІТІ. В СОЦІАЛІСТИЧНОМУ ЗМАГАННІ ЗА ГІДНУ ЗУСТРІЧ XXV З'їЗДУ КПРС ВІН ЩОМІСЯЦЯ ВИКОНУЄ ДОВЕДЕНІ ЗАВДАННЯ НА 125-130 ПРОЦЕНТІВ. Мал. В. КОЛІСНИЧЕНКА.

1 ВЕРЕСНЯ — ДЕНЬ ОСВІТИ

МИНУТЬ години і, корчачись волі часу, спадє з календаря останній літній листок. Озвуться в тиші вересневого ранку оркестри, заяскавють квіти і зазвучать він — перший дзвінок. Не вперше йде до нас першOVERесень. Та він особливий нині. Близько 8 тисяч учнів цього дня стануть господарями нових класів і лабораторій Верблюжка Новгородківського району, Підвисоке Новоархангельського, Богданівка Знамянського, Станкувате Вільшанського районів — це тільки частина адрес щасливих шкільних носів. А всього їх в області 21. Обладнано 400 навчальних кабінетів, і ще 63 школи зможуть перейти на кабінетну систему викладання, зведено нові гуртожитки, ідальні, інтернати. Напевне ж, тобі хочеться вже зараз віддячити за турботу, яку проявляють до тебе партія й народ, виправдати надії, які покладає на тебе Країна Рад. Та й рік нині особливий, і не можна

В ШКОЛІ — СВЯТО!

стояти осторонь його вируючого життя. Глянь, який розмах творення, ударної праці в містах і селах! Весь народ охоплений єдиним прагненням достроково завершити п'ятирічку, високими трудовими звершеннями зустріти XXV з'їзд КПРС. У цьому вірні важливих, серйозних справ тобі — вагомє місце. Якщо на твоїх грудях піонерський галстук, тебе чекають маршрути Всесоюзного піонерського маршу «Завжди напоготові!». У нього нині девіз «Приклад бері з комуністів», який повністю висловлює зміст завдань. У житті твого загону, твоєї

дружини ще довго відлунюватимуться салюти 30-річчя Перемоги, лунатимуть горні свята «Артеку», який відзначив своє 50-річчя. Піонерські штабети, червоні слідопити, тимурівці, члени постів взаємодопомоги — впевнено крокують всесоюзним маршем. Більше корисних і цікавих справ подія! Старшокласники включаються у районні та місцькі огляди роботи учнівських комсомольських організацій загальноосвітніх шкіл. Виконуючи постанову XVII з'їзду ВЛКСМ, вони зосереджують увагу на глибокому оволодінні знаннями, ідейною гарті кожного комсомольця першорядно. Знову зазвучать гасла «Бій трійці!», «Навчатися без неасистуючих!». «Всім класом — у наступний клас!». Про втілення їх у життя говорять старшокласники вже на перших комсомольських зборах, які пройдуть у вересні по всій країні з єдиним порядком дня: «Успіхами в навчанні й труді зустрінемо XXV з'їзд КПРС». Ну, а студенти? Хіба можна уявити свято без їх життєрадісності. Їх усмішок, жартів. Цього року їм є чим похвалитись 610 юнаків і дівчат працювали влітку на ринштунаньх будов, пнями освоєно понад мільйон карбованців капіталовкладєнь, чимало комсомольців привезли хороші відгуки з піонерських таборів, де працювали вожатими, з колгоспів і радгоспів, в яких допомагали збирати сільськогосподарську продук-

цію. Жагу трудових звершень принесли вони і у вузівські аудиторії. Ленінський огляд академічних груп, участь у II Всесоюзній олімпіаді «Студент і науково-технічний прогрес», у черговему республіканському конкурсі на кращу роботу з природничих, технічних, гуманітарних наук, діяльність гуртків НСТ, політичних клубів, спортивних змагання — є де проявити комсомольцям свою енергію, ініціативність, є де готувати гідний дарунок партійному форуму. З готовністю оволодіти обраною спеціальністю, жити цікаво й корисно прийшли цього року понад 7 тисяч юнаків і дівчат до професійно-технічних училищ області. Комітетам комсомолу слід подбати про те, щоб поповнення органічно влилося у дружнє сім'ю профтехучилища, активно включалося у виконання соціалістичних зобов'язань, взятих на честь XXV з'їзду КПРС. ...Всього кілька годин до поршого дзвінка. І не буде в той час жодного несхвильованого серця. Бо ж немає в Країні Рад людини, яка була б непричетна до великого свята освіти.

СТАХАНОВСЬКИЙ ПОДВИГ — В СЕРЦЯХ МОЛОДИХ

В ОБКОМІ ЛКСМУ

Плани зустріч XXV з'їзду КПРС, комсомольці і молодь області з великим трудовим і політичним піднесенням працюють над виконанням планів завершального року дев'ятої п'ятирічки. Обком комсомолу підбив підсумки соціалістичного змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів за перше півріччя і визначив переможців.

НА ПРАВому ФЛАНЗІ ЗМАГАННЯ

Перше місце в трудовому суперництві зайняли: **в промисловості** — комсомольсько-молодіжний колектив цеху № 5 Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів (бригадир А. Скворцов, групкомсорг М. Шмигайло); **в будівництві** — комсомольсько-молодіжний комплексна бригада БУ-2 комбінату «Кіровоградбуд» (бригадир Д. Архипов, групкомсорг А. Бабенко); **на транспорті** — комсомольсько-молодіжний бригада водіїв Кіровоградського АТП № 10661 (бригадир В. Іванченко, групкомсорг А. Конов); **на залізничному транспорті** — комсомольсько-молодіжний колектив локомотивного депо станції Помічна (керівник В. Крохмаль, групкомсорг В. Барішников); **у сфері обслуговування** — комсомольсько-молодіжний бригаду продавців відділу «Дитяче взуття» ЦУМу «Кіровоград» (бригадир Л. Діденко, групкомсорг Н. Толя); **серед комсомольсько-молодіжних тракторних бригад** — колектив тракторної бригади колгоспу імені Кірова Бобринецького району (бригадир Володимир Сендзюк, групкомсорг Віктор Сендзюк).

РІВНЯННЯ — НА БРИГАДИРА

Свою особисту п'ятирічку бригадир комсомольсько-молодіжної бригади головного заводу Світловодського виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» Віктор Максимов виконав за три з половиною роки і за цей успіх був нагороджений значком ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки». Приклад Віктора наслідував увесь колектив. Бригада, очолювана ним, через пір року теж рапортувала про завершення п'ятирічного плану. Відтоді кожен не знижував темпів на своїх робочих місцях. І середньомісячний процент виробітку в колективі довели до 120 процентів. На честь XXV з'їзду КПРС свої товариші по роботі взяли підвищені соціалістичні зобов'язання. Новий приплив творчої пасіати викликала у нас постановка Центрального Комітету КПРС «Про соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС». На зборах комсомольського активу об'єднання ми дали слово працювати до-стахановськи і виконати план завершального року п'ятирічки до 27 грудня замість 29 за попередніми зобов'язаннями. Зміни внесли і до інших пунктів своїх планів. За рахунок впровадження передових методів праці і прогресивної технології бригада зобов'язалася закончити до кінця року чорнік і кольорових металів на суму 150 карбованців, або на 50 карбованців більше, ніж планували.

О. СТЕПАШКО,
групкомсорг комсомольсько-молодіжної бригади головного заводу виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія».

З НАЙВИЩОЮ ПРОДУКТИВНІСТЮ

28 комсомольсько-молодіжних колективів підприємств і господарств району, ставши на трудову стахановську вахту, виборюють право називатися колективами імені XXV з'їзду КПРС. Попереду у змаганні йде комсомольсько-молодіжний електровозний колектив громадського машиніста-інструментора Віктора Голубенка з локомотивного депо. Молоді електровозники вже перевезли 120 тисяч тонн надпланових вантажів і заощадили 220 тисяч кіловат-годин електроенергії. День 40-річчя стахановського руху колектив відзначить рекордним виробітком, найвищою продуктивністю праці.

В. СПРОМ'ЯТНИКОВ,
Інструктор Знамяського МК ЛКСМУ.

Моє покоління виховувалося на традиціях стахановців. На Олександрійщині тоді взірцем у роботі для інших були гірники нашої шахти вибійник Василь Дяков та вагонник Андрій Журавка. В п'ятидесяті роках олександрійці підхопили почин донецьких гірників М. Мамая та О. Кольчика — щоденно перевиконувати змінні завдання. Пам'ятаю, тоді комсомольсько-молодіжну бригаду очолював Григорій Шмаков. Цей колектив встановив не один рекорд. За чотири роки змінна норма виробітку на кожного в бригаді зросла від 5 до 12 тонн. Розумію: вас сьогодні такими показниками не здивувати, щодня ви покажете значно вищу продуктивність праці. Але на той час, коли ще не було нинішньої техніки, таких результатів досягали лише окремі колективи. А погім рекордний ви-

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

НА ФІТО: ГІРНИКИ ШАХТИ «ОЛЕКСАНДРІПІДСКА» (ЗЛІВА НАПРАВО) ОЛЕКСАНДР ІВАНЧЕНКО, ПОСПІЛ ЗАЙКОВСЬКИЙ, ЛЕОНІД ФОМЕНКО, ВАСИЛЬ ТКАЧУК, МИКОЛА ПОЗНЯК, МИКОЛА РИЖОВ, ОЛЕКСІЙ КОРНЕВ.

ФОТО
Ю. ЛІВАШНИКОВА.

робіток ставав нормою й для інших. Поступово шахта переобладнувалася, відбулися в історію вагонетки, вугілля на-гора почали подавати транспортерами. Народжувалася нова форма змагання — за комуністичне ставлення до праці. Першою зважила колективу комуністичної праці виборила зміна Ф. Лященко з Байдаківської брикетної фабрики. Наші земляки Д. О. Белоплатков, М. Т. Чирва, І. Ф. Горовецький були удостоєні звання Героя Соціалістичної Праці.

Валерій Балашов, машиніст вугільного комбайна (у першому кварталі нинішнього року виборив звання кращого за професією серед молодих виробників шахти):

— Ветерани можуть з гордістю озирати пройдене: вони не жаліли ні сил, ні вміння, віддавали шахтерській справі весь жар своїх сердець. Працюю ваших ровесників, Павле Федосійовичу, народжується завтрашній день шахти, так, як і працюю перших послідовників Стаханова створювався день сьогоднішній.

Видаю за зміну інколи по чотириста тонн вугілля, при нормі виробітку

ДІАЛОГ ПОКОЛІНЬ

залишатися в боргу перед старшими. Пам'ятаю перші рекорди молодих. У квітні 1970-го наскрізна бригада Миколи Мірошніченка видала механізованим комплексом «Тула» 1701 тону вугілля. Це був рекордний видобуток за всю історію Олександрійського буровугільного басейну. Здавалося, що встановити нове досягнення вдасться не скоро. Але невдовзі народився ще один рекорд. Ставши на ленінську вахту, бригада Миколи Перцева шахти 3-біс довела навантаження на лаву до 2680 тонн. Нескільки вагомий був

цей здобуток, можна судити з того, що бригада на-гора видала вугілля на 500 тонн більше, ніж встановлено планом.

Олександр Іваненко, гірничий очисного вибою: — Я згадую ще один рекорд комсомольсько-молодіжної бригади Миколи Перцева. У січні 1971 року при плані 1050 тонн вугілля на добу вона видала 3903.

Павло Федосійович БОГДАН:

— Найвища форма змагання — рух за комуністичне ставлення до праці. Як і більшість колективів області — зміни, дільниці, бригади, шахти борються за право називатися колективами комуністичної праці. І шахтарі добиваються вагомих успіхів. Напередодні 40-річчя стахановського руху, Дня шахтаря ми відсвяткували важливу перемогу: перша дільниця видобуде ще 200 тонн вугілля. А до свят Жовтня гірники шахти рапортуватимуть про виконання п'ятирічного завдання. Стахановська естафета ударних комсомольських справ продовжується.

31 СЕРПНЯ країна відзначає 40-річчя всесвітньовідомого рекорду Олексія Стаханова, який започаткував нову форму соціалістичного змагання — стахановський рух. Почин шахтарів-новаторів підхопили робітники усіх галузей промисловості і транспорту Кіровограда. Зачинателями стахановських рекордів у промисловості міста стали передовики заводу «Червона зірка» комуністи К. К. Столяренко, В. С. Грищенко, В. О. Кирилов, І. С. Давиденко, К. Н. Кочетов, комсомольці С. Лук'яненко, В. Грудська, В. Телехов, Т. Сергач та інші.

Комсомольці підприємства під керівництвом партійної організації очолили боротьбу молоді за освоєння нової техніки, за надпланову продукцію. 10 листопада 1935 року відбувся пленум заводського комітету ЛКСМУ, на якому склали план дій по розгортанню руху новаторів, обміну досвідом перших стахановців.

1936 року рух новаторів на заводі став масовим. Із 1054 членів ВЛКСМ 760 працювали по-ударному. Комсомольські організації складально-го, ковально-пресового та конструкторського цехів стали називатися стахановськими. Тетяна Сергач, Марія Тохтій, Олександр Носков виконували свої норми на 700—900 процентів.

У механічному цеху ася зміна комсомольської дільниці майстра, члена заводського комітету комсомолу Костянтина Кочетова виконала

ТИХ ДНІВ НЕ ЗМОВКНЕ СЛАВА...

змінене завдання на 326 процентів, комсомолец Степан Лук'яненко на обточці валів у 9 разів перевищував норму. Рекорди ставили десятки інших комсомольців-стахановців.

Комсомольці Малишов та Єгоров з механічного цеху № 4 першими на заводі почали працювати на двох токарних верстатах, перевиконували норму втричі.

Готуючи гідну зустріч з'їздом ВЛКСМ, комсомольці заводу звернулись до молодих трудівників Одещини:

«Ми напередодні відкриття IX Всеукраїнського та X Всесоюзного з'їзду комсомолу. На відзнаку цих дат 29 березня в себе на заводі проводимо день стахановських рекордів. У цей день комсомольці дають стахановські норми. Нашу ініціативу підтримав заводський партійний комітет. 29 березня всі робітники заводу будуть боротися за найвищі стахановські рекорди. Боротьбу за високу продуктивність праці ми поєднуємо з військовоборонною роботою, щоб у потрібний момент бути готовими захистити нашу соціалістичну Батьківщину, в якій так прекрасна життя.

Другого квітня, в день відкриття IX з'їзду ЛКСМУ, ми проводимо день фізкультурних рекордів. Комсомольці і мо-

лодь заводу покажуть найвищі зразки фізкультурної майстерності. Запрошуємо в цьому в фізкультурпаркаміада імені з'їзду комсомолу, яку ми заради успішного впровадження та в якій беруть участь 350 чоловік молоді.

10 квітня, в день відкриття X з'їзду ВЛКСМ, у себе на заводі ми проводимо день стрілецьких рекордів, щоб дати країні десятки хороших стрільців та снайперів.

Ми звертаємося до всіх комсомольців Одеської області з закликком наслідувати наш приклад. Це буде найкращим подарунком більшовицькій партії Леніна і з'їздам комсомолу...»

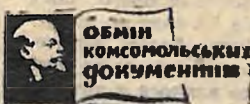
Комсомольська організація заводу домагалася, щоб досвід стахановців був широко відомий молодим, щоб їхній приклад запаливав інших. Для цього на заводі працювали курси стахановців, майстрів соцпраці, гуртки технічному. В них навчалось майже 1500 комсомольців і неспілкової молоді.

Першого листопада 1936 року молоді червонозорівці стали на стахановську вахту на честь VIII з'їзду Рад. У трудовій вахті взяло участь 684 комсомольці і 347 молодих робітників. 523 із них стали «двохсотниками».

В 1936 році комсомольці заводу внесли 116 рацпропозицій, від впровадження яких закономірено 68 700 карбованців.

Кращі традиції робітничого класу і досі служать запалиючим прикладом для росту нового могутнього руху — руху за комуністичну працю.

Г. ТУРЧАНІНА,
науковий працівник партархіву обкому Компартії України.

І НЕЗАБУТНЯ ПОДІЯ...

— Ми йшли фронтовими дорогами і відчували, як комсомольські квитки зігрівають нам серця, кличуть вперед. Тож хай вони кличуть і вас до нових трудових звершень, до вірності справі батьків...
Останні слова, якими закінчив свій виступ ветеран війни і праці А. Я. Різник, потонули в оплесках молодих міжколгоспбудівців. Того дня вони отримали нові комсомольські квитки. З нагоди обміну запросили до себе колишнього фронтовика. Він розповів їм про свою буремну юність.
Зустрічі з ветеранами стали невід'єм-

ною подією в ході обміну, який зараз продовжується в первинних комсомольських організаціях Онуфрїївського району. Вони вносять у свідомість спільчан почуття обов'язку перед старшим поколінням, відповідальності за стан справ у комсомольській організації.
Члени ВЛКСМ колгоспу «Зоря» першими в районі одержали пурпурові квиточки з зображенням сльоту Ілліча — квитки нового зразка. Біля пам'ятника воїнам-визволителям у райцентрі в урочистій обстановці IX вручив перший секретар РК ЛКСМУ Микола Кочерга. Ця подія

залишила незабутній слід в пам'яті молодих хліборобів. І райком комсомолу прагнув, щоб обмін комсомольських документів був не тільки організаційним заходом, а значно сильніше поліпшено ідейно-виховної роботи з молоддю.
Нові комсомольські квитки вже одержали юнаки й дівчата колгоспу «Україна», райпобуткомбінату та райспоживспільди.

О. КОСТЕВИЧ,
завідуючий відділом комсомольських організацій Онуфрїївського РК ЛКСМУ.

В школі — свято!

От і зустріли ми знову, наш юний читачу. Розгорнувши газету, ти знаходиш знайомі слова: «школа», «учитель», «клас»... Розпочався новий навчальний рік, і ми з усією щирістю вітаємо тебе, твоїх вчителів, друзів, батьків з Першовереснем, з всенародним святом освіти. Чим особливе воно для тебе? Що принесло нового, які думки, почуття керують тобою на старті навчання? Це й буде темою розмови сьогодні. Сподіваємось, вона не закінчиться, і ми знайдемо її продовження у твоїх листах.

Ви любите дітей. А пестили коли-небудь поглядом їх голівки, що схилились над зошитами й підручниками? Зазирали у волюшаний світ допитаних очей? Ні? Тоді вам важко зрозуміти, чому Людмила ЕРМОЛЕНКО обрала професію вчителя, чому третій рік підряд нахвилено працює у Дмитрівській середній школі № 2 Знам'янського району, чому після закінчення Олександрійського педагогічного технікуму продовжує навчатися заочно в Кіровоградському педінституті. Цього року молода вчителька-комсомолка викладатиме російську мову та літературу в четвертій класі сільської школи, тепер рідної
Фото Б. ВІТОХІНА.

ДЗВІНОК

● ПЕРШЕ ВЕРЕСНЯ В ГАЗЕТНОМУ ЛІТОПИСІ ХРОНІКА

НАД СТОРІЧЧЯМ

«ГОЛОС ЮГА» від 3 вересня 1913 р.
«У класичній гімназії в підготовчий клас екзаменувалося 60 дітей, з них прийнято 21, в перший клас екзаменувалося 47, прийнято 12. ...Ці цифри показують, як багато лишилося за бортом, навіть не рахуючи тих, котрі не витримали екзамена...»

«ГОЛОС ЮГА» від 20 вересня 1913 р.
«Добробратівська семінарія. В даній час всіх учениць в учительській семінарії 87, з них уродженки Єлисаветградського повіту 55.»

«Відкриття у 1912 році, учительська семінарія одразу була поставлена в дуже тяжкі умови. Містилася вона буквально серед розвалин, тому що будинок колишнього винного складу, через відсутність засобів для його ремонту, з кожним днем все більше руйнується. Кошти, які відпускає на цей предмет міністерство народної освіти, знайду мало, щоб можна було приступити до загального ремонту. Все знаходиться в напівзруйнованому і розореному вигляді.»

«ГОЛОС ЮГА» від 2 вересня 1917 р.
«Н. А. Бракер запроваджує річні курси по дошкільному вихованню.»

«Плата за позний курс в розмірі 150 крб. щопівріччю не пізніше кінця жовтня і кінця січня.»

«ГОЛОС ЮГА» від 6 вересня 1917 р.
«1 вересня відбулося засідання опікунської ради загальної жіночої гімназії для розгляду кошторису на наступний навчальний рік.»

«...намічається досить значне підвищення плати за навчання...»

«ЧЕРВОНИЙ ШЛЯХ» від 11 жовтня 1925 р.
«В цьому році школи на селі охопили в перших групах 14 500 (до 75 відсотків) дітей 8 та 9 років.»

«ЧЕРВОНИЙ ШЛЯХ» від 15 жовтня 1925 р.
«За останні три роки ми навчили грамоті на Єлисаветградщині більше 20 тисяч чоловіків...»

«КІРОВОГРАДСЬКА ПРАВДА» від 6 квітня 1944 р.
«...До війни у нашому місті працювало 33 школи, в яких навчалось 14 тисяч дітей, 5 технікумів, педінститут.»

«Це прекрасне квітуче радісне життя відінали у наших дітей і молоді німецько-фашистські загарбники. Школи, клуби, дитячі будинки, дитячі садки вони використали під стаїні, казарми, казино, тюрми...»

«Вчителі Кіровограда розуміють, що помістою всерегові крайною подякою Червоній Армії буде їх активна участь в відновленні роботи шкіл. Ось чому вони з таким великим бажанням і енергією взялися за цю важливу і почесну справу.»

«За два з половиною місяці відкрито 26 шкіл, три технікуми, педінститут, три дитячі садки, два дитячі будинки.»

«КІРОВОГРАДСЬКА ПРАВДА» від 1 вересня 1945 р.
«Радянська держава, партія Леніна, весь народ по-батьківськи піклується про школу, про виховання, навчання підрастаючого покоління. Одним з виявів такого співчуття всенародного піклування про школу є масова участь трудящих у відбудові і ремонті шкіл, підготовці їх до нового навчального року. Ініціативу трудящих Житомирського району ід хвилю багато копіїстів Ново-Георгієвського, Комісарійського, Мале-Висіківського та інших районів нашої області Літше в Ново-Георгієвському районі на відбудові і ремонті шкіл брало участь близько семи тисяч трудящих, працювало 1582 підлоди. За кілька днів тут відремонтували 93 школи-будинки.»

«КІРОВОГРАДСЬКА ПРАВДА» від 2 вересня 1960 р.
«Вчора відкрились двері 486 початкових, 393 восьмирічних і 168 середніх шкіл області, дванадцятитисячна армія вчителів продовжує свою незлежку, але почесну справу навчання і виховання підрастаючого покоління.»

«Торік в області працювало 8 навчальних закладів нового типу — шкіл інтернату, тепер було відкрито ще дві такі школи в Кіровограді.»

І... коментар

Слово — завідуючому обласним відділом народної освіти Д. М. СТЕДЬМУХОВУ:

— Передовсім, про рік 1975-й — саме його не вистачає для хронологічного завершення «літопису». Першого вересня 171 600 учнів денних і 34 тисячі учнів вечірніх шкіл розпочнуть навчання, 724 школи відчинять перед ними свої двері, 14 700 учителів зустрінуть їх у класах і кабінетах.

Що говорять тобі ці цифри, юний читачу? Чи відчуваєш їх вагу?

Пам'ятаємо безпристрасну мову газетної хроніки: «есени ки — а гімназії, сотні тисяч — без освіти», «аристократія платила за навчання». І літопис нового, соціалістичного суспільного ладу: «тисячі людей вилетіли до навчання» (хоча нашкодо — розруха, голод, і безліч різних проблем у членів молодого радянського суспільства). Або: війни, повернувшись з жорстокої війни, відбудовують школи, і країна без жалю відірвавше зарплата праці на цю ділянку роботи (а навколо спопеленій країні). І вже через якийсь десятиліття після страшного воєнного руйнування: діти навчаються в хороших умовах, навчальний рік буде нормальним. І як значне сприятимемо ми сподіваємось, що в 21 школі області — новосілля, що за попередні чотири роки таке новосілля відзначили вже 45 тисяч учнів у 143 школах.

Чи відчуваєш ти, які гігантські відстані вклавдені у ти незначний відрізок часу, велич цих справ? 60 років — одне людське життя. Перед тисячоліттям — це дробинка. Але... Від багатовікової суцільної неграмотності — до загальної середньої освіти, від хронічної стигматизації учнів і студентів, від споконвічної занедабаності будівництва... Витися — це твій обов'язок і право. Тож як і мільйонів твоїх ровесників ідеи до школи. Це право гарантує тобі радянська Конституція. Відчуваєш грандіозність, епохальність зрушення?

І в день, коли лунає твій перший дзвінок, згадай тих, хто був у перших рядах бою з виколти рабством, з капіталом, хто надавав, обливанчись кров'ю з твердою вірою в світле майбутнє. В твоє майбутнє, юний друже! Тих, хто при каганцях Хат-читавель і лікнієні заслічував сонце знань для трудящого люду, хто в жорстокому бою світової війни підстоляв тебе право мирно навчатись, мирно жити. Тих, хто сьобів з пощелци рулі школи, інститутів, дитячі садки, хто сьобів успішно завершує п'ятирічні плани, зберігає нестримний крок нашого суспільства до комунізму. І ти зрозумієш, чому такого всенародного розмаху набрав рух за гідну зустріч XXV з'їзду Комуністичної партії.

На небачену висоту піднесли твій рівень життя трудящі руки народу. З цього стартового майданчика ближче, ніж деінде до найкрупніших мрій, до найвищих цілей. Теж будь гідним свого часу і народу!

МІЙ ПЕРШОВЕРЕСЕНЬ

Зовсім недавно в стінах школи лунала весела музика, у випускному вальсі кружляли казково вбрані дівчата та серйозні, від того навіть трохи доросліші, юнаки. І ось знову вересень. Знову, як і рік тому, школа зустрічає своїх допитливих юних господарів. З якими думками перестував поріг класу, старшокласнику, що думаєш в перший день року прощання?

Пора життєвого вибору

— На зустрічі з випускниками я почула фразу: «По-справжньому щось можна оцінити лише тоді, коли це «щось» втрапиш». Може й так. Адже пізнаємо ми глибше зрозуміємо, чим була для нас школа. Та може й не так. Бо ціну справжній шкільній дружбі ми зрозуміли вже цього літа, коли наша учнівська виробнича бригада перебувала в таборі праці й відпочинку «Бригантина».

Найголовніше, що винесли ми з літа, — це повагу до хліборобської праці. Руки, які дбайливо доглядали кожен колосок пшениці, вже не зможуть байдуже кинути на підлогу шматок хліба. І ми вдячні, що це почуття прийшло до нас тут, в рідній школі.

Л. СЕРЕДНЯ,
учениця десятого «Б» класу Рівнянської середньої школи № 5 Новоукраїнського району.

А цей юнак вже зробив вибір. Володимир ЕРЬОМІН, випускник Кіровоградської середньої школи № 4, один з тих ста сорока, хто подав заяву до Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування на ремонтно-технологічний факультет. І один з тих п'ятдесяті шести, хто був зарахований студентом першого курсу.

Мріям збуватися

— Я щасливий, що цього року буду знову причетним до тих, хто святкує день Першого вересня.

Про навчання в цьому інституті мріяв давно. Моя спеціальність носить назву «Організація і технологія ремонту машини». А ще я дуже вдячний за науку моему вчителю математики Олександрові Івановичу Версалю. Його любов до свого предмету і вимогливість до нас, учнів, багато в чому допомогла мені: я зміг добре підготуватись і успішно скласти вступні екзамени.

В. ЕРЬОМІН,
студент Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

Виховувати героями

— В дитинстві я часто ставила дорослим питання: чому перше вересня — не Новий рік? Можливо, в ньому було багато дитячої наївності але для мене саме з цього дня завжди розпочиналося все нове й цікаве, саме від нього я вела відлік всім своїм справам і рокам. Зараз хочу зробити все для того, щоб і для моїх майбутніх вихованців він став не просто черговим листком в календарі. Хочеться, щоб школа була для них другою домівкою.

Розум з мого до Злинської СШ № 1 прийшло ще троє вчителів.
З стін нашої школи пішов у безсмертя Герой Радянського Союзу Петро Велігін, який загинув смертю хоробрих у боях за Крим. Школі присвоєно його ім'я. Прагнунтимо так виховувати своїх учнів, щоб вони були гідні носити ім'я героя.

Л. ЗАЯКОВА,
вчителька Злинської середньої школи Малаховської району.

Піонерське літо було знаменне багатьма подіями. І одна з них — святкування 50-річчя «Артеку». Ювілей улюбленого табору широко відзначили юні ленінці всієї країни. Ми попросили поділитися своїми враженнями від свята Таню Кужееву, ученицю Кіровоградської середньої школи № 6, яка побувала цього літа у ювілейній артеківській зміні.

ЙОГО називають по-різному: «Піонерська республіка», «Місто сонця», «Королівство без королів і підданих». Таким запам'ятали «Артек» 400 тисяч дітей з нашої і 75 зарубіжних країн, котрим випало щастя побувати тут. Таким загнали табір і ми — добрим, веселим, щирим і вірним другом.

Ніні «Артек» — це місто повітряних будівель з бетону, скла, алюмінію. Тільки для того, щоб оглянути всі кімнати, потрібно кілька днів. В п'яти таборах «Артеку» — «Морському», «Гірському», «Прибережному», «Кінарисовому», «Лазурному» щороку відпочивають 25 тисяч хлопчиків і дівчаток.

Що дає «Артек»? Відповіді на це складно. Яка чудова здоровниця: кожному — по сонцю, кожному — по морю, кожному — по небу. Але «Артек» — табір особливий, і цим не вичерпують своїх можливостей. Ось і зараз стоять перед очима наш «Гірський», «Янтарний» дружина, п'ятий загін, який ми назвали «Пурпуровими вітрилами» — неповторні світанки, неповторні вечори, неповторні дні... Що виділяти?

Ось деякі з них. Конференція «Різномірні галстуки за круглим столом». Схвалювані розповіді моїх ровесників з усіх вітнів планети. Хвилює всіх одне: мир, дружба, щастя. Звучать знайомі назви — Чилі, Бразилія, Схід, знайомі імена — Луїс Корвалан, Анжела Деміс... Експедиція в Севастополь, неповторні пейзажі південного берега Криму, яким ми мандруємо... «Салют, Перемога!» — велике міжнародне свято, підбиття підсумків Всесоюзного маршу. Про скільки цікавих справ дізналися ми від піонерів нашої країни! А як ми були розчулені учасників чехословацької «Експедиції-30», «Болгарської слави» з НРБ, румунського «Маршу перемогі» та інших зарубіжних делегацій!

«Артек» дає друзів. Хороших, щирих. Зі мною тепер не тільки їх адреси. Зі мною вони самі — в словах, діях. Таня Человенко з Орла і Раймо Оксада з Фінляндії, Тана Розко з Києва і Мартина Гашваровичева з Праги, Джанкі з Індії і Хайб з Лівану. Як ми подружилися за цей час, як незлежку було розлучатись! Ми й зараз відчуваємо потік рук наших друзів із всіх планет. І разом будемо боротись за те, щоб над нами сяяло мирне небо.

В «Артеку» стартував новий етап Всесоюзного маршу піонерів «Завжди напоготові!», який триватиме до серпня 1975 року. Його девіз нині — «Приклад берем з комуністів». Він поставив завдання перед червоногалстукиними дружинами, загонами, ланками, кожним піонером — успіхами в навчанні, праці, громадській роботі гідно зустріти XXV з'їзд КПРС, в усьому рвентися на комуністів, розгорнути змагання за право підписати Репорт Всесоюзної піонерської організації XXV з'їздові рідної Комуністичної партії. Ми розуміємо наскільки це складна й відповідальна справа. За неї, не гаючись, ми візьмемося з перших днів нового навчального року.

Т. КУЖЕЕВА,
учениця Кіровоградської СШ № 6, голова ради дружини імені Сергія Тюленіна.

НАСТАВНИКАМ

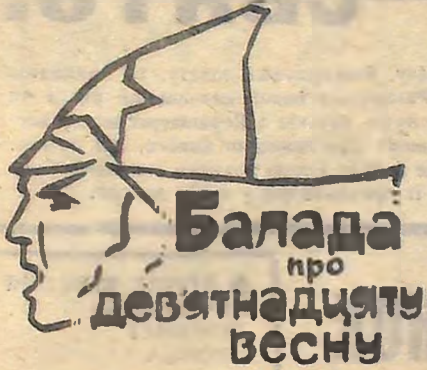
З хвилюванням згадує «юнік» педагогія у м. Гайвороні, і в якому зустрілися два покоління вчителів: учасники війни і молодь.

Мене хвилює ваша сивина,
Наставники, мої колеги старші.
Ви все життя, як воїни, на марші,
А за плечима вашими — війна.
Ваш освітній шлях був пелегкий,
Та з нього ви не збачили ніколи,
З фронтів суворих — знову в рідну школу
І знову білі — за серце учня білі.
Бій за людську омріяну красу

Ведуть невтомні вчителі-солдати,
У вас я вчусь себе не шкодувати,
В своєму серці пломийте ваш песу.
Колеги старші, перелійте в нас
Неспокій свій, і витримку, і силу,
Щоб ми чимдуж любили землю милу,
Яку ви захистили в грізний час,
Не капе в осоружжє забуття
Красива праця Вчителя-Солдата,
Мені зразок — душа його крилата,
Освячена любов'ю до життя.

К. ЛЕСЬЄВ-ЛЕСЬ,
с. Солгутове,
Гайворонського району.

Валерій ГОНЧАРЕНКО

Балада про дев'ятнадцяту весну

Він падав, хилився над ставом. Вкривався черненим димом. І в світі так тихо стало, Так стало у світі тихо. В агонії бились коні. По зорях стелили тривни. І падали у долоні Церкви, журавлі і ниви. А десь за рудими кручами Дівчата із хат виходили, Неначе дітей засмучених, Пісні несучи городами. І тільки на прязьбі кожній, Від тіней хитких картатій, Огорнута в сум тривожній, Нестерпно мовчала мати... Він падав, як падає промінь у воду. Візьми моє серце, о, мати-природо. Він падав, як падає вітер в кришину, Де крила ламає об шпирини птця. Він падав, як падає серце у грудях. Посійте його в своїй пам'яті, люди. Хай зійде він квіткою гордо багряною. Хай в очі його, як у вічність, загляну я.

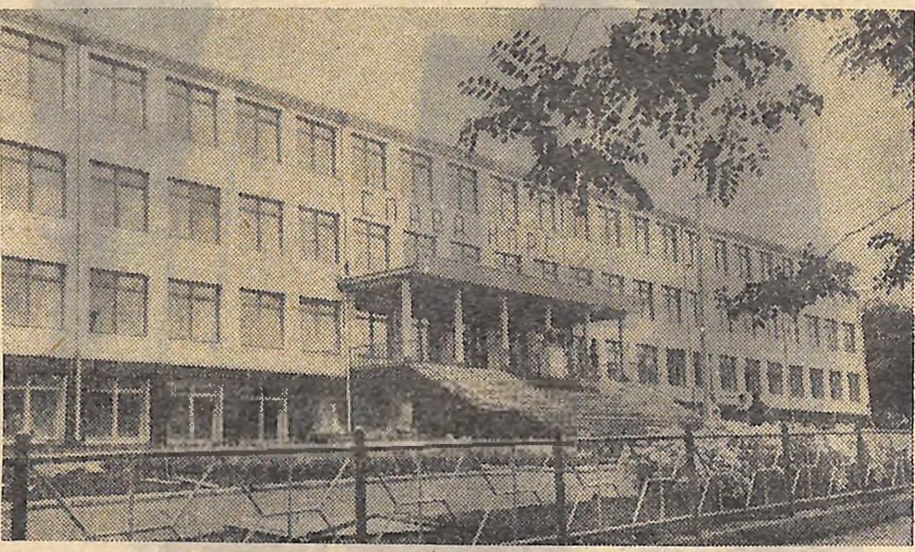
Сто ударів сріблястих весел Беріть травня закличку будять. Вісімнадцять нестримних весел. Дев'ятнадцяту не буде. Куля влучила в дивен-вечір. Тіні тинять пекучу думу. В чорний вітер не кутай плечі, В чорний вітер страшного суму. Комісар похилився над плесом, Зачерпнув небокрай в долоні. Вітер верби згина в колеса. Котиг'я їх по траві холодній. Він в будьовішці гостроверхій. Крок ламаючи, поспіна. Відчиняє у вічність двері І відчиняєми лиша. Комісар, як блакитний квітець, Лиш на мить одну обернувся. На високім порозі літа Він спинився і посміхнувся. Комісар вилити очі сині На знамен переможний шовк. Він зробив тільки крок єдиний — Найостаннійший і... пішов. Через роки лупкі кордоні. Через мур вогняних боїв... У безмертя свої законі. У безмертя права свої. Сто ударів сріблястих весел. Крапля світиться Крапля пада. Вісімнадцять нестримних весел. Дев'ятнадцяту — ця балада.

м. Кіровоград.

Ось-ось голосний дзвінок покличе дитвору на перший урок нового навчального року, більше семи тисяч школярів нашої області розпочнуть погу в новозбудованих школах. Серед них і юні мешканці села підвисокого Новоархангельського району. Тут на кошті колгоспу «Дружба» побудована нова середня школа на 640 учнівських місць.

НА ФОТО: ПІДВИСОЦЬКА СЕРЕДНЯ ШКОЛА.

Фото В. СУСЛЕНКА.

ЯКА то гарна і незабутня пора, коли хліба достигають! Коли вже чується бронзовий дзвін повнозрелі... Ось-ось-жива: у селі і ляхки не побачиш. Всі видуть у степ навістріч далекій просній, радісному співу жайвора і гомону золотавого колосся.

Мати покляла мені в полонину горбу шмат коржа, велику цибулину і пучку солі. Біжу рано-вранці до колгоспної контори. Зараз тут — центр всього життя. Спішу на наряд. Всі обстають, заклопотаного бригадира. І ми, хлопчакі, юрмимоса біля нього.

— Дядьку Василь, а куди ви мене сьогодні пошлете, га? — витанцює попереду бригадира Микола Денисів. — Давайте я піду коней поганяти в жатці, га?

— О, то ти вже й з батогом прийшов? І ужално в тебе добряче... Ану цвюлини... Добре, підеш коней поганяти в жатці.

— І я, дядьку Василь! У мене ось теж дивиться, який батіг, — підкакує Артемів Андрій.

— Добре, будеш ти у Володьки Михайловича. А ти, — звертається до мене бригадир, — підеши носити воду. Михайловичу, як там, рушати можна?

— Все на мазі, — посміхається найстарший із довод Володька Галушка.

Закокотила старенька лобогрійка. За нею друга, третя. І враз подем запахло. Достиглим хлібом повіяло. Цокотіли жатки і щибетали малих потонців, засівів покійної шни тітки Пашки Драгомошенко «На городі верба рясна...» — все злилося в єдину пісню, що полинула Демковим яром і відлунюється аж побіля села Нязового. За жатками йдуть жінки з граблями.

— Давайте, Михайловичу, мабуть, прямо до Карпового яру, — командує бригадир, — розкосямо отой хліп ячменю.

Я вибігаю з відром наперед і скільки духу — до конячки, з якої ціною б'є холодне джерело. Написав доскошу і, поки жинарі повернуться з тін, приношу чистої, як скло, води. Пийте на злоров'я, люди добрі!

— От Ваня молодець, — дякує тітка Пашка. — От спасибі, сипок! — витирають жінки припороснені обличчя. А ніг не поколює? Я ніби нічого не чуо, сповнений радощів, біжу далі я далі, щоб вода не встигла нагрітися від спекоти. Мої ноги не відчувують ніякого болю від своєї стерні навістріч — соловий запах, неначе кожна та стернина — частка бжодиної соти...

— А ти пригадаєш, сипок, як потім тобі коней дали? — лагідно запитує мати з ледь помітним тремтотом у голосі. — Хай господь милує! — сплескує в долоні...

ПРИХАВ яхось, ще ледь розвиднялося. Бригадир до хати. Перейшов я у четвертий клас.

— Скоро, Ваню, жива — підеш кодоу від скирти відтягати? Дамо тобі оті три коняки —

Лиску, Руду і Гебру. А воду носитиме Іван Паращин. Ніколи не забуду той перший ранок, коли я мав прибігти до контори найперший, аби ж ніхто коней не перехопив. Тільки-но вийшов з снієв, аж мої очі засліпило яскраве проміння сонця, котре викотилося з-за Стойлиського горба. Став за хатю та й плачу. — Ти чого це? — вибігла мати. — А чого ти мене раніше не збудила?.. Мати вгамувала мене, і я з висконом побіг до конюшні, почепивши через плече пологини.

Іван НАЗАРАТІЙ ЖОНИ МОЇ, ЖОНИ... СНОГАД

торбинну зі шматком коржа і великою цибулиною. Молотарка, двигун. Люди сидіють у колду під стіжком... Все це постало такою свіжою картинною в моїй уяві, що я не згадався, як Володька бабин Ганнич піднів до мене знамениту на все село трійку, тмувшин в руку новілок від уздечки. От тільки ж верхи ще не їздив на конях. А тут, як на диво: Гебра дуже висока і худа, аж ребра світяться; Руда — кустаста; до Лиски теж не підступися — кидав задки, аж земля гуде. Василь Савин, спасибі йому, допоміг. Саме він нас корови над річкую.

— Сідай, — каже, — на Руду. Вона сита, на ній добре їздити. Отак підвези до горбочка, розженешся і... Тільки одразу ж хайся-обона руками за гриву.

Так я й зробив. Підвів трійку до горбка, розігнався, скочив і обома руками — за гриву. Руда трохні потанцювала на місці, зігнулася, сторожко глинувала на вершинку. Поволі втихомирилася і спокійно за Геброю і Лискою на прив'язі потупцювала курним шляхом. А вже другого разу підійшов я на стерні до Гебри,

Вона хоч і худоща, зате смирна. Побачила зелененький кушчик пророслого ячменю і нагулася посухути. Довго не думаю. Кладу до ву ногу її на ниню і подпочас намагаюся дістати хребта. Коняка поволі піднімає голду, «додонагаючи» мені сісти на себе. Відтоді я вже не шукав горбочків. Ото підведу до травички і... сиджу собі та прислухаюся, як жіночі голоси прислунують вечірніх наїркушів. На городі верба рясна, Там стояла дівка красна, Вона красна ще й вродлива, Ії доля нещаслива. — Немає того, що любила...

А ЯК жінки покладають грабі та поводять у нагріту за день річку, їх заплінують цвркуни. Так хороше над Виссоу нізнього вечора. І так само гарно до сходу сонця, коли річка тихо-тихо в'юніється поміж вербовими кушми та очеретам, несучи на собі клубки сріблястої пари. Отож, насамперед, повертаю трійку до брідка, поспіваю напоти свіжою, ще не скаламученою качками водою.

— Ти знаєш, куди? — доганяє в бідарі бригадир. — Давай до Матікового яру. Сьогодні там будемо ячмінь молотити. Прийдеш — не забудь дати їм по спонку. А в обід — поспіди. Та не давай багато, щоб не пооб'їдалися!

До току я прийжджаю раніше від усіх. Зустрічає мене сторож дід Андрій Драгомошенко. Потім прибуває дядько Степан і починає двигуна розіграти. Через годину всі займають свої місця: на стіжку — спони подавати, інші — біля барабана. Зачинив двигун, загук за молотарка. Поспіналося зерно. Я біля колдоті. Чекаю, поки Іван Оларчин притягне водями першу купу соломи. Дід Данько піднімає сітку і ступає вилами по дроту. Це вже мені знак:

— Поганій, Ванько! Відтягує Лискою і Рудю. Гебра відпочиває. Набираю новий нартуз посліду, підношу. Вона вибирає до останньої зернини. Ніби дякуючи мені за смачну їжу, І йде пастися на стерню. Коли підходить черга запрягати П, кличу:

— Гебра, Гебра! — показую картуза. Слухання кончина б'жить до мене. Вилла послід і спокійно чекає, поки падну шлею з посторожками. А ввечері, коли вже Гебра починає скухти колоски, я кладу до ву ногу на П шню і халюся за хребетну кістку. І чинджу надзодняно пісню:

Немає його, та й не буде — Разраляти його люди. Разраляти, розсудили. Щоб ми в парі не ходили. А ми в парі ходити будем. І друг друга любити будем...

По осені бригадир прийшов до школи і повідомив директору про те, що я виробив найбільше трудивів. І сказав, що на другі жинава дасть мені кращих коней. А поганяти їх буду у жатці найкращого жинваря діда Дениса...

„ЗІРКА“ — „ЛОКОТИВ“ — 1:0

Дуже нервним перед п'ятим ігровим днем другого кола чемпіонату країни з футболу було становище в шостій зоні другої ліги команд класу «А». Кіровоградська «Зірка» мала 23 очки і займала третю сходинку, а жданівський «Локомотив» з 8 очками — на передостанньому, шістнадцятому місці. Як-то кажуть, тільки диво може врятувати жданівський «Локомотив», який за всіма показниками має розпроштарися з другою лігою. Втім, залізничники в кожному матчі віддають всі свої сили. Свідками цього були болітники, які зановилили трибуни стадіону «Зірка» у минулу середу. Так, у попередньому турі вони відбрали дорогоцінне око у лідера зони, житомирського «Автомобіліста», зігравши з ним на своєму стадіоні нічию 0:0. В зустрічі з «Зіркою» гості з перших хвилин недовілично заявили, що не збираються відсиджуватися в обороні. Однак, атаки кіровоградців примусили їх сконцентрувати увагу на захисті власних воріт.

Перший тайм пройшов в обопільних атаках. І закінчився безрезультатно — 0:0. Після перерви на полі також йде напружений поєдинок. Гострі моменти спалахують в штрафних майданчиках то однієї, то другої команди. Але добре діють воротарі. І ось, коли уболівальники майже погодилися з тим, що не будуть свідками забитого м'яча, по правому флангу зробив рейд захисник «Зірки» Анатолій Хропов. Простріляна передача. Ії добре використав Андрій Головок. Він красивим ударом головою спрямував м'яч у сітку воріт залізничників. Це сталося на 84 хвилині. Фінальний свисток арбітра, судді Всесоюзної категорії дніпропетровця Ярослава Баликіна пролунав, коли на світовому табло був рахунок 1:0 на користь «Зірки».

Наші земляки тепер мають двадцять п'ять очок і знаходяться у лідируючій трійці турнірної таблиці.

В. ШАБАЛІН.

НА ФОТО: Ю. КАСЬОНКІН ПОДАЄ КУТОВИЙ. Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

1 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Гімнастика. (М). 9.30 — к. т. «Червононька квіточка». Мультьфільм (М). 10.10 — к. т. «Цвітіння акації». Тел. худ. фільм. (М). 10.45 — к. т. «Клуб кіноподорожей». (М). 11.45 — к. т. «Пісня-75». (М). 14.00 — к. т. Док. фільм. (М). 14.35 — І. Пуцїн. «Записки про Пушкіна». (М). 15.05 — «Машинна школа». (М). 15.35 — «Вихрл ворожі» Худ. фільм. (М). 17.15 — «Безсмертне слово Ілліча». (К). 17.45 — «Наш суцвітник». (Харків). 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — к. т. «Журавлик». Мультьфільм. (М). 18.25 — «Навстрія ХХУ з'їзду КПРС». «П'ятірчку — до строково». (М). 19.10 — к. т.

Міжнародний фестиваль телепрограм «Райдага». Фінляндія. (М). 19.30 — «До початку нового навчального року». (М). 20.20 — к. т. «Фальшива монета». Фільм-спектакль. (М) 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. Продовження фільму-спектаклю. (М). 22.45 — к. т. «Спортивний шопенник». По зкінченні — новини. (М) ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Наша афіша. (К). 11.05 — Новини. (К). 11.20 — «Нові мелодії року». (К). 12.05 — Худ. фільм «Мости». (К) 16.05 — Наша афіша. (К). 16.10 — «ХХУ з'їзду КПРС — гідну зустріч». «Партійне життя». (М-в). 16.45 — Для дітей. «Календар малечі». (Донецьк). 17.15 — к. т. «Відгукніться, горлість!» (М). 18.00 — Реклама, оголошення (К). 18.30 — Муз. фільм «Армугон». (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — «Здрастуй, школото!» (К). 20.10 — Концерт засл. арт. УРСР Марії Чаплик. (Харків). 20.45 — «День за днем». (К-д). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Навстрія ХХУ з'їзду КПРС». «П'ятірчку — до строково». (М). 19.10 — к. т.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50. вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-33, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ПОГОДА

Вдень, 30 серпня по території області і місту Кіровограду передбачається малоохмарна, без опадів погода. Вітер змінних напрямків 1-4 метрів на секунду. Температура повітря по області 23-28, по місту 25-27 градусів. За даними Українського бюро погоди 31 серпня — 1 вересня передбачається малоохмарна, без опадів погода. Вітер змінних напрямків 3-7 метрів на секунду. Температура повітря вночі 9-14, вдень 21-26 градусів.